

anbragte Orgel overdrages den til Kirken hørende Menighed uden Bederlag.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik da til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Anden Behandling af Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folkekirken.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1767—1772. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 189—204. Første Behandling i Tidenden Sp. 1027 ff.).

Udenfor de i Betænkningen opførte Ændringsforslag var intet Ændringsforslag stillet.

Samtlige Ændringsforslag og Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Høgsbro): Med Hensyn til dette Lovforslag har Udvalget ikke været saa heldigt som Udvalget med Hensyn til det foregaaende, thi hverken har det indbyrdes kunnet blive enigt og heller ikke har det kunnet blive enigt med den ærede Minister. Denne har fastholdt det samme Standpunkt, som han indtog ved Sagens første Behandling, at han nemlig ikke kan gaa ind paa at behandle denne Sag, forinden Spørgsmaalet om Præsternes Lønning var afgjort. Da vi saaledes ikke have kunnet vente hans Medvirkning, blev der Spørgsmaal om, hvorledes vi i dette Tilfælde skulde stille os til det foreliggende Forslag. Flertallet har da ikke kunnet Andet end fastholde det Forslag, som nu gjentagne Gange har vundet Tilslutning her i Thinget og ogsaa kan jages at være prøvet og bifaldet af Flertallet af Landets Valgere. Et Mindretal, nemlig det ærede Medlem fra Frederiksøerf (H. C. Olsen), har sluttet sig til Ministeren og mener ligesom han, at det er urigtigt at behandle denne Sag, inden Lønningsspørgsmaalet er afgjort. I Modsetning til dette ærede Medlem have derimod de øvrige Medlemmer af Udvalget fastholdt den samme Anskuelse, som ogsaa har været den herskende tidligere saavel her i Thinget som i det andet Thing og ligeledes hos Regjeringen, at nemlig begge Sager meget vel kunne behandles samtidig. Af dette Flertal har dog igjen et Mindretal, bestaaende af 3 Medlemmer, ikke kunnet slutte sig til Forslaget,

saaledes som det er indbragt, men har stillet andre, særegne Forslag, der tilsammentagne udgjøre et helt nyt Forslag. De Indvendinger, dette Mindretal har gjort imod Flertallets Forslag, have ikke været istand til at overbevise os, og jeg skal lade mig af imødegaa dem, forsaavidt de ere fremsatte i Betænkningen. Den første er, at der ved vort Forslag, naar det ophøies til Lov, vilde tilveiebringes et saa stort Spring, at samtlige Forslag til en Præstevalglov, som ere bragte frem for Rigsdagen indtil 1871, have holdt sig meget nærmere til de historisk udviklede Forhold end det foreliggende. Jeg kan nu ikke i og for sig se, at det er en tilstrækkelig Grund mod det foreliggende Forslag, thi det er naturligt, at, efter som Udviklingen skrider fremad og Trangen til Forandring bliver større hos Befolkningen, maa ogsaa de Forslag, som skulle afhjælpe en saadan Trang, komme til at gaa videre end de tidligere; men selv om det var Tilfældet, at et Forslag, der gik videre end de tidligere indbragte, allerede derved maatte anses for at gjøre et for stort Spring, hvad jeg ikke kan indrømme Rigtigheden af, saa er dog selve den fremsatte Paaastand urigtig, thi det vil vistnok være flere af de ærede Medlemmer bekendt, at i Samlingen 1867—68 blev der ikke alene forelagt her i Thinget et Forslag, som gik meget videre end det nærværende, men dette Forslag blev endogsaa vedtaget her med stort Flertal. Dette Forslag blev indbragt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) tillige med, jeg tror, 16 andre Medlemmer, og det gik ud paa, at samtlige Ansøgninger skulde sendes til Menigheden, at de der skulde foreligge en Tid til Gjenmøysyn, og at der derefter skulde ved umiddelbart Valg af Menighedsmedlemmerne indstilles til Ministeren 3 af Ansøjerne, af hvilke han da kunde vælge den ene, men saaledes, at disse tre bleve valgte hver for sig i bestemt Orden. Man ser altsaa, at der her var Tale om Overførelse til Menigheden af samtlige Ansøgninger, om umiddelbart Valg mellem samtlige Ansøgere, og dernæst om en Indstilling, ligeledes ved umiddelbart Valg, saaledes at den, der først blev udpeget, jo kom til at træde frem for Ministeren med saadan Bægt, at det vilde være i høj Grad vanskeligt at forbigaa ham, idet jo den største Del af selve Menighedens valgberettigede Medlemmer havde udtalt sig for ham. Der kan vist ikke være Tvivl om, at dette Forslag maa siges at være langt videregaaende end det, som foreligger. Jeg behøver ogsaa blot at minde om, at f. Ex. den daværende Kirkeminister, Biskop Kierkegaard, erklærede, at af dette Forslag kunde han ikke bruge Andet end selve Titelen. Jeg for min Del udtalte mig ligeledes meget bestemt imod det og kunde heller ikke stemme for det senere; men ikke desto mindre fandt det dog, som sagt, et betydeligt Flertal for sig her i Thinget. Jeg kan endelig anføre, at selve Forslagsstilleren har erkjendt, at det Forslag, som her fore-